บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงเรื่อง “ทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการคุยข่าวเพื่อสร้างกลยุทธ์การทำรายการ” โดยการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth Interview) กลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในสายงานการจัดทำ/ผลิตรายการโทรทัศน์ จำนวน 15 ตัวอย่าง และจากแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 400 ชุด ทั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรม Statistical package for the social sciences: SPSS เพื่อตอบสมมติฐานการวิจัยทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติต่อรายการคุยข่าว

จากข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานอยู่ในสายงานการจัดทำ/ผลิตรายการโทรทัศน์ ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นที่ทำการศึกษาในแต่ละหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

ทัศนคติต่อประเด็นการเท่าทันต่อเหตุการณ์

กลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินรายการ แสดงทัศนคติในด้านการเท่าทันเหตุการณ์โดยสรุปว่าประเด็นที่ทันต่อสถานการณ์มีความเหมาะสมกับการนำมาพูดคุยในรายการฮาร์ดทอล์ค เพราะรายการฮาร์ดทอล์คเป็นรายการที่จัดสดวันต่อวัน ผู้คนให้ความสนใจ ดังนั้นการนำประเด็นที่ทันต่อสถานการณ์มาเจาะลึกขยายความในหลายมิติ เช่น ปมกฎหมาย ความคืบหน้า ผลกระทบที่เกิดขึ้น รวมถึงทัศนคติของฝ่ายต่างๆ ต่อเรื่องนั้นๆ จึงมีความสำคัญ ดังนั้นการนำเสนอเนื้อหาที่ทันต่อรายการสถานการณ์ก็จะตอบโจทย์ให้กับคนดูในยุคปัจจุบันมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างโปรดิวเซอร์ แสดงทัศนคติในด้านการเท่าทันเหตุการณ์โดยสรุปว่า ประเด็นข่าวที่ทันต่อสถานการณ์มีความเหมาะสมในการนำมาพูดคุยในรายการ เพราะสามารถเรียกความสนใจของผู้คนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งรายการฮาร์ดทอล์คยังเป็นรายการที่นำเสนอข่าวแตกต่างจากรายการทั่วไป การนำเสนอประเด็นข่าวที่ทันต่อสถานการณ์จะทำให้เรตติ้งของรายการสูง

กลุ่มตัวอย่างบรรณาธิการประจำรายการ แสดงทัศนคติในด้านการเท่าทันเหตุการณ์ โดยสรุปว่าประเด็นข่าวที่ทันต่อสถานการณ์ มีความสำคัญต่อรายการฮาร์ดทอล์ค เนื่องจากเป็นรายการข่าวที่ต้องแข่งขันด้วยความเร็วของเนื้อหา นำเสนอเรื่องใหม่ และมีมุมมองที่หลากหลายใน

การถกเถียง และแลกเปลี่ยนในยุคของทีวีดิจิทัล อีกทั้งพื้นฐานการนำเสนอในทุกรายการ ควรมีการนำเสนอเรื่องราวที่ทันต่อสถานการณ์ โดยทางกองบรรณาธิการหรือทีมงานที่ทำรายการมองว่าเป็นประเด็นที่ผู้คนให้ความสนใจ ทั้งต้องมีวิธีการนำเสนอที่แตกต่างจากข่าวที่นำเสนอจากรายการข่าวอื่นๆ

สรุปได้ว่า ประเด็นการเท่าทันต่อสถานการณ์ มีความเหมาะสมกับการนำมาพูดคุยในรายการฮาร์ดทอล์ค เพราะรายการฮาร์ดทอล์คเป็นรายการสดที่ถ่ายทำวันต่อวัน เป็นรายการที่นำประเด็นที่ร้อนแรงในแต่ละวัน หรือประเด็นที่มีอัตราความสนใจจากคนดูมาก เป็นประเด็นที่คนกำลังเกิดความสงสัยอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่เกิดขึ้น ดังนั้น การนำเสนอเนื้อหาที่ทันต่อสถานการณ์ก็จะตอบโจทย์ให้กับคนดูในยุคปัจจุบันได้มากที่สุด อีกทั้งการเจาะลึกขยายความในหลายมิติ การนำเสนอเนื้อหาของข่าวที่มีมุมมองที่หลากหลาย มีการถกเถียงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่น ปมกฎหมาย ความคืบหน้า ผลกระทบที่เกิดขึ้น รวมถึงทัศนคติของหลายฝ่ายต่อเรื่องนั้นๆ จะสามารถเรียกความสนใจจากคนดูได้และเพิ่มเรตติ้งให้กับรายการได้เช่นเดียวกัน

ทัศนคติต่อประเด็น Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส)

กลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินรายการ แสดงทัศนคติในด้าน Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส) โดยสรุปว่าประเด็น Talk of the town เป็นประเด็นที่มีความสำคัญไม่แพ้ประเด็นการเท่าทันต่อเหตุการณ์ เพราะว่าประเด็น Talk of the town ก็คือประเด็นที่ผู้คนกำลังให้ความสนใจ กำลังพูดถึงกันเยอะ ทำให้เกิดความอยากรู้ในทุกแง่ทุกมุมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งอยากรู้ในมุมมองที่แปลกแตกต่างไปจากที่ตนเองรับรู้มา หากรายการช่องไหนสามารถตอบสนองความต้องการรับรู้เรื่องราวของผู้ชมได้อย่างลึกซึ้งย่อมทำให้เกิดความนิยมในการรับชมรายการนั้นๆตามไปด้วย ยังผลถึงเรตติ้งของรายการซึ่งเป็นอีกหนึ่งตัวชี้วัดที่สำคัญควบคู่ไปกับเรื่องคุณธรรมจริยธรรม กับความอยู่รอดของธุรกิจสื่อ อีกทั้งการนำเสนอเรื่องราวที่อยู่ในกระแสของรายการอยากนำมาซึ่งทางออกของปัญหาที่ผู้คนกำลังประสบนั่นเอง

กลุ่มตัวอย่างโปรดิวเซอร์ แสดงทัศนคติในด้าน Talk Of The Town โดยสรุปว่าประเด็นที่เป็น Talk Of The Town หรือก็คือประเด็นที่ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ จึงมีความเหมาะสมในการหยิบยกมาพูดคุยในรายกร แต่จะต้องเลือกนำเสนอในแง่มุมที่แตกต่าง และหลากหลาย ทั้งนี้การเลือกประเด็นที่นำมาพูดคุยในรายการ ควรมองถึงคุณค่าของความเป็นข่าวด้วย

กลุ่มตัวอย่างบรรณาธิการประจำรายการ แสดงทัศนคติในด้าน Talk Of The Town โดยสรุปว่าประเด็น Talk Of The Town นั้นเป็นการพูดคุยถึงประเด็นต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสังคม การเมือง อาชญากรรม หรือสิ่งแวดล้อม แต่ในทุกวันนี้ต้องมีประเด็นเกี่ยวกับโซเชียลมีเดียเพิ่มไป

ด้วย ซึ่งประเด็นเหล่านี้ล้วนแล้วแต่อยู่ในความสนใจของประชาชน ทำให้ประชาชนเกิดการรับชมรายการที่กล่าวถึงเหตุการณ์นั้นๆ แต่การจะนำเสนอต้องดูนโยบายของแต่ละช่องก่อนว่ามีลักษณะอย่างไร เช่น ทีวีของรัฐ กับ ทีวีของเอกชน ก็มีลักษณะนำเสนอที่แตกต่างกัน แม้ว่าบางเรื่องจะมาจากประเด็นเดียวกันก็ตาม ทั้งนี้ทีมงานต้องเลือกประเด็นในการนำมาพูดคุยในรายการให้ดี และต้องอยู่บนพื้นฐานของข่าว เพราะข่าวต้องยึดหลักข้อเท็จจริง ความถูกต้อง ที่สำคัญข่าวคือเรื่องความน่าเชื่อถือ

สรุปได้ว่า Talk Of The Town ถือว่าเป็นประเด็นที่มีความเหมาะสมไม่ต่างจากประเด็นการเท่าทันต่อสถานการณ์ เพราะว่า Talk Of The Town หรือการเป็นกระแส ก็คือประเด็นข่าวที่ผู้คนพูดถึงกันเยอะ ผู้คนกำลังให้ความสนใจในเรื่องนั้นๆ หรืออยากรู้ในทุกแง่ทุกมุมของเรื่องราวที่เกิดขึ้นเหล่านั้น ทั้งยังอยากจะรู้ในแง่มุมที่แปลกแตกต่างจากที่ตนเองเคยได้ยินมา ทั้งนี้รายการอาจจะเลือกนำเสนอในแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งเพื่อให้คนดูได้รับรู้ข่าวสารเรื่องนั้นๆ ได้หลากหลายแง่มุมมากยิ่งขึ้น แต่ต้องกลับไปดูนโยบายของแต่ละช่องว่ามีลักษณะอย่างไร เช่น ทีวีของรัฐ กับทีวีของเอกชน ก็มีวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกัน แม้ว่าบางเรื่องจะเป็นประเด็นเดียวกันก็ตาม อีกทั้งหลายๆ ประเด็นที่ถูกหยิบยกมาพูดคุยในรายการฮาร์ดทอล์คมากกว่าในสมัยก่อนที่นิยมนำเรื่องการเมืองและเศรษฐกิจมาพูดคุย เนื่องจากประเด็นที่กำลังเป็นกระแสจะถูกผู้คนในสังคมพูดถึงมาก ซึ่งจะสามารถตอบโจทย์เรื่องของเรตติ้งได้ด้วย เพราะเรตติ้งถือเป็นอีกหนึ่งตัวชี้วัดที่สำคัญของรายการ ควบคู่กับเรื่องคุณธรรม จริยธรรม เช่นเดียวกับความอยู่รอดของธุรกิจสื่อ แต่ควรมองถึงคุณค่าของข่าวด้วย เพราะบางเรื่อง Talk Of The Town ก็จริง แต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมจึงไม่ควรนำมาพูดคุยในรายการ เพราะปัจจุบันประเด็นที่เป็นกระแสสามารถมีได้ทุกชั่วโมง ดังนั้นทีมงานต้องเลือกการนำเสนอเนื้อหาหรือประเด็นในการออกอากาศให้ดี ซึ่งต้องอยู่บนพื้นฐานของข่าว เพราะข่าวยังไงต้องยึดหลัก ข้อเท็จจริง ความถูกต้อง ที่สำคัญข่าวคือต้องน่าเชื่อถือ

ทัศนคติต่อประเด็นแนวทางการแก้ปัญหา

กลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินรายการ แสดงทัศนคติในด้านแนวทางการแก้ปัญหา โดยสรุปว่าประเด็นแนวทางการแก้ปัญหาเป็นรูปแบบหรือผลที่เกิดขึ้นภายหลังจากการนำเสนอ ทั้งการแก้ไขปัญหาให้กับแขกรับเชิญ หรือบุคคลต้นเรื่องที่นำมาพูดคุยในรายการ หากแต่บางเรื่องยังสามารถเป็นบทเรียนให้กับคนดูที่อาจจะประสบเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน หรือพบเจอปัญหาที่คล้ายกันแต่ยังหาทางออกของปัญหาไม่เจอ ดังนี้การนำเสนอเรื่องราวเหล่านี้จึงจำเป็นต้องนำเสนอแนวทางการปัญหาจากทุกภาคส่วนจนเสร็จสิ้น ทั้งนี้การนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหายังเป็นการช่วยกระตุ้นการทำงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้เกิดความตื่นตัว

กลุ่มตัวอย่างโปรดิวเซอร์ แสดงทัศนคติในด้านแนวทางการแก้ปัญหา โดยสรุปว่าแนวทางการแก้ปัญหามีความสำคัญเป็นอย่างมาก แต่จำเป็นต้องเลือกประเด็นที่จะนำมานำเสนอ เนื่องจากรายการไม่สามารถนำเอาปัญหาทุกปัญหามาช่วยแก้ไขได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องเลือกปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคมเป็นวงกว้าง ทั้งนี้ปัญหาที่นำมาให้ความช่วยเหลือในการหาแนวทางแก้ไขนั้นภายหลังการนำเสนอส่วนมาก มักได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งทำให้เกิดผลดีทั้งต่อบุคคลต้นเรื่องและทีมงานที่มีส่วนในการนำเสนอปัญหานั้นๆ เนื่องจากในบางเรื่องหากชาวบ้านไปร้องเรียนที่หน่วยงานภาครัฐเองอาจจะไม่ได้รับความสนใจจากเจ้าหน้าที่มากนัก แต่พอมีสื่อมาช่วยนำเสนอก็จะสามารถทำให้เกิดการช่วยเหลือได้เร็วขึ้น

กลุ่มตัวอย่างบรรณาธิการประจำรายการ แสดงทัศนคติในด้านแนวทางการแก้ปัญหา โดยสรุปว่าแนวทางการแก้ปัญหาหรือการช่วยเหลือเกิดขึ้นในรายการมากพอสมควร ทั้งนี้เนื่องมาจากการนำเสนอเหตุการณ์ต่างๆ มักกระทบกับคนในวงกว้างจึงทำให้เกิดความสนใจในสังคม และนำไปสู่การแก้ไขปัญหา โดยอาศัยการนำเสนอของสื่อจากหลายๆ สำนัก เพื่อช่วยให้เกิดการกระตุ้นการทำงานของหน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้การรับผิดชอบต่อเรื่องราวที่เกิด

สรุปได้ว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาถือว่าเป็นส่วนที่มีความสำคัญมาก แต่ต้องเลือกประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อสังคมเป็นวงกว้าง เพราะรายการไม่สามารถนำเอาปัญหาทั้งหมดมาแก้ไขให้ได้ แต่ผลที่ได้หลังการนำเสนอนั้น โดยส่วนมากจะได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นๆ ที่ยื่นมือเข้ามาให้ความช่วยเหลือ จึงทำให้เกิดผลดีและเป็นคุณค่าทางจิตใจต่อผู้ที่ประสบปัญหา หรือแม้กระทั่งทีมงานที่เกี่ยวข้องในการหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้นๆ เพราะบางเรื่องหากผู้ที่มีความเดือนร้อนไปร้องเรียนที่หน่วยงานภาครัฐเองอาจจะไม่ได้รับความสนใจจากเจ้าหน้าที่มากนัก แต่เมื่อมีสื่อเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เกิดการช่วยเหลือที่รวดเร็วขึ้น อีกทั้งในบางเรื่องยังเป็นบทเรียนให้กับคนดูที่อาจจะเกิดเหตุการณ์คล้ายกัน หรืออาจประสบปัญหาที่คล้ายคลึงกันแต่ไม่รู้จะหาทางออกได้อย่างไร ทั้งนี้ในทุกๆ ปัญหาต้องมีการติดตามผลภายหลังออกอากาศ โดยอาศัยการนำเสนอของสื่อหลายๆ สำนัก เพื่อช่วยทำให้เกิดการกระตุ้นการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ที่รับผิดชอบ ให้ดำเนินการแก้ไขปัญหา หรือการนำไปสู่การต่อยอดการแก้ไขปัญหา จึงจะถือว่าเป็นความสำเร็จของสื่อมวลชน เพราะการช่วยเหลือบุคคล สังคม และประเทศ เป็นอีกหนึ่งหน้าที่หลักของสื่อมวลชนนั่นเอง

ทัศนคติต่อประเด็นเนื้อหารายการคุยข่าว

กลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินรายการ แสดงทัศนคติในด้านเนื้อหารายการคุยข่าว โดยสรุปว่า เนื้อหารายการคุยข่าวต้องเลือกตามประเด็นที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นอันดับหนึ่ง และยังต้องสังเกตทิศทางของคนดูว่ามีความอยากรู้มากที่สุดด้วย โดยแบ่งออกเป็นเรื่อง การเมือง เศรษฐกิจ อาชญากรรม และสังคม ตามลำดับ อีกทั้งต้องคำนึงคุณค่าของการนำเสนอ ปัจจุบันรายการมีการปรับลดนโยบายลงเพื่อให้คนดูสามารถจับต้องได้ ทั้งนี้การเลือกประเด็นมานำเสนอต้องไม่มีช่องอื่นเคยนำเสนอมาก่อน และทีมงานต้องทำการตรวจสอบว่าเรื่องที่เลือกมานำเสนอเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงหรือไม่ เหมาะสมสำหรับการนำเสนอหรือไม่ อีกทั้งรายการฮาร์ดทอล์คเป็นรายการที่แข่งขันกับเวลา ดังนั้นประเด็นหรือการเชิญแขกรับเชิญมาพูดคุยในรายการจึงต้องดูประเด็นที่พูดคุยให้ดี หากไม่แล้วจะทำให้รายการหมดความน่าสนใจ

กลุ่มตัวอย่างโปรดิวเซอร์ แสดงทัศนคติในด้านเนื้อหารายการคุยข่าว โดยสรุปว่าการแข่งขันเรื่องเรตติ้งในยุคทีวีดิจิทัลนั้นนำมาซึ่งการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน การเลือกประเด็นเพื่อนำเสนอต้องดูทิศทางของกระแสสังคมมากยิ่งขึ้น แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมการณ์ของหลักวิชาชีพสื่อมวลชน

กลุ่มตัวอย่างบรรณาธิการประจำรายการ แสดงทัศนคติในด้านเนื้อหารายการคุยข่าว โดยสรุปว่าประเด็นและเนื้อหามีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับการทำรายการฮาร์ดทอล์ค เพราะเป็นการเลือกพูดคุยในเรื่องราวที่กำลังเป็นกระแส และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาต่างๆ ในหลายมิติ ซึ่งถือเป็นการนำเสนอข่าวสารที่มากกว่ารายการโดยทั่วไป ทั้งนี้วิธีการเลือกประเด็นมาพูดคุยในรายการต้องเป็นประเด็นที่ใกล้ตัวจำพวก อาชญากรรม การทันต่อสถานการณ์ กำลังอยู่ในกระแส แต่ทุกประเด็นที่คัดเลือกจะต้องมีองค์ประกอบของภาพและบุคคลในข่าวที่จะสามารถมาพูดคุยได้ อีกทั้งปัจจุบันมีรายการฮาร์ดทอล์ครูปแบบใหม่ ที่ทางสถานีให้แนวคิดว่าไม่จำเป็นต้องเชิญแขกมาคุย แต่เป็นฮาร์ดทอล์คที่ผู้ดำเนินรายการนำประเด็นเด่นๆ ประจำสัปดาห์มาพูดคุยในมุมผู้ดำเนินรายการเอง โดยการนำเสนอลักษณะจะเป็นการพูดคุยที่ให้ผู้ชมทางบ้านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ถือว่าเป็นอีกหนึ่งรายการที่ประสบความสำเร็จ มีเรตติ้งดีในลำดับต้นๆ

สรุปได้ว่า ในยุคที่มีการแข่งขันเรื่องเรตติ้งของทีวีดิจิทัล การเลือกประเด็นเนื้อหาในการนำเสนอ มักจะเลือกประเด็นเนื้อหาที่มีแนวโน้มว่าสังคมโดยส่วนใหญ่ให้ความสนใจ ดังนั้นรายการหรือทีมงานจึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน โดยเลือกประเด็นที่เป็นกระแสสังคมมานำเสนอมากขึ้น แต่ไม่ทิ้งอุดมการณ์หลักของวิชาชีพสื่อมวลชน โดยประเด็นที่เลือกมาก็ต้องเลือกเสนอในแง่คิด

ต่างๆ ให้มีความหลากหลาย ทั้งยังต้องสังเกตทิศทางที่ผู้คนให้ความสนใจและจำเป็นที่จะต้องรู้มากที่สุด อีกหนึ่งประเด็นที่เลือกมาพูดคุยในรายการจะต้องเป็นประเด็นที่ช่องอื่นไม่เคยนำเสนอมาก่อน แต่ก่อนนำเสนอจะต้องตรวจสอบก่อนว่าเรื่องเหล่านั้นเกิดขึ้นจริงหรือไม่ หรือเหมาะที่จะมานำเสนอหรือไม่ การเลือกประเด็นในการนำเสนอแบ่งออกเป็นเรื่อง ภัยใกล้ตัว การเมือง เศรษฐกิจ อาชญากรรม และสังคม ตามลำดับ รายการต้องเลือกประเด็นที่มีความสำคัญที่สุด โดยคำนึงถึงคุณค่าของการนำเสนอ อีกทั้งประเด็นที่คัดเลือกมานำเสนอจะต้องมีองค์ประกอบภาพและบุคคลในข่าวที่จะสามารถมาพูดคุยได้ ซึ่งในปัจจุบันยอมรับว่ารายการลดประเด็นเรื่องนโยบายลงเพื่อให้คนดูจับต้องได้ ทั้งนี้การนำเสนอรายการจะต้องแฝงข้อคิดในด้านต่างๆ ไปให้คนดูด้วย ทั้งนี้ปัจจุบันมีรายการรูปแบบใหม่เกิดขึ้น โดยมีผู้ดำเนินรายการนำประเด็นเด่นๆ ประจำสัปดาห์มาพูดคุยในมุมมองของผู้ดำเนินรายการเอง การนำเสนอลักษณะจะเป็นลักษณะของการพูดคุยโดยให้ผู้ชมทางบ้านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบรายการที่ประสบความสำเร็จเรตติ้งดีในลำดับต้นๆ

ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกลยุทธ์การทำรายการคุยข่าว

จากข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานอยู่ในสายงานการจัดทำ/ผลิตรายการโทรทัศน์ ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นที่ทำการศึกษาในแต่ละหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์การทำรายการคุยข่าว

ผู้ดำเนินรายการ

กลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินรายการแสดงความคิดเห็นในด้านผู้ดำเนินรายการ โดยสรุปว่าผู้ดำเนินรายการถือว่ามีความสำคัญมาก เพราะรายการฮาร์ดทอล์คเป็นรายการที่ไม่มีโปรดักชั่นที่อลังการดังเช่นละคร การจะให้ผู้ชมนั่งดูยาวๆ ทำได้ยาก ฉะนั้นผู้ดำเนินรายการจึงต้องเป็นผู้ที่มีศิลปะในการดำเนินรายการ การตั้งคำถาม การสื่อสารกับแขกรับเชิญเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบตามที่ควรจะเป็น อีกทั้งยังต้องรับฟังและเปิดรับแขกรับเชิญที่กล่าวถึงเหตุการณ์นั้นๆ ทั้งต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้เท่าทันในเรื่องราวข่าวสารต่างๆ ต้องมีไหวพริบในการแก้ไขปัญหา มีการทำการบ้านก่อนการนำเสนอข่าวสาร ทั้งต้องมีอวัจนภาษา คือ สีหน้าท่าทางของผู้ดำเนินรายการที่ส่งให้แขกรับเชิญ เพราะทุกอย่างสามารถใช้ได้แทนคำพูดได้เหมือนกัน รวมถึงการเล่าเรื่อง และสรุปเรื่องเก่ง เพราะบางทีคนดูอาจจะสรุปเรื่องไม่ทัน หรือ ไม่ได้ดูรายการตั้งแต่แรกเริ่ม ดังนั้นการจับใจความและการสรุปเรื่องราวก็จะสามารถดึงดูดความน่าสนใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดี และเป็นอีกหนึ่งคุณสมบัติที่ผู้ดำเนินรายการต้องมี

กลุ่มตัวอย่างโปรดิวเซอร์ แสดงความคิดเห็นในด้านผู้ดำเนินรายการ โดยสรุปว่าผู้ดำเนินรายการมีส่วนสำคัญมากในการทำรายการ ควรเป็นคนที่เป็นนักข่าวจริงๆ เนื่องจากคนที่มีความเป็นนักข่าวอยู่ในตัวจะเป็นคนที่อยากรู้อยากสืบเสาะหาในประเด็นที่จะนำเสนอ และมีความกระตือรือร้นในการทำการบ้านในประเด็นนั้นๆ มีไหวพริบในการตั้งคำถาม หากผู้ดำเนินรายการไม่ทำการบ้าน จะทำให้รายการไม่สนุก และคนดูไม่เชื่อถือในสิ่งที่ผู้ดำเนินรายการพูด ต้องควบคุมสถานการณ์ได้ดีเมื่อแขกรับเชิญคู่กรณีเกิดการขัดแย้ง

กลุ่มตัวอย่างบรรณาธิการประจำรายการ แสดงความคิดเห็นในด้านผู้ดำเนินรายการ โดยสรุปว่าผู้ดำเนินรายการมีความสำคัญต่อรายการฮาร์ดทอล์คเป็นอย่างมาก เนื่องจากรายการฮาร์ดทอล์คเป็นรายการที่แตกต่างจากรายการทั่วไป ทั้งนี้ผู้ดำเนินรายการต้องเป็นคนที่มีชื่อเสียงทางสังคม เป็นคนที่ดูน่าเชื่อถือ มีทักษะในการเป็นคนข่าว เข้าใจประเด็นหรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงๆ เวลาพูดจะต้องใส่ใจผู้ร่วมรายการ ฟังสิ่งที่แขกรับเชิญพูดขณะร่วมรายการ มั่นใจที่จะถาม หากผู้ดำเนินรายการไม่มีคุณสมบัติเหล่านี้ ก็ทำให้ผู้ชมไม่อยากดู ผู้ดำเนินรายการต้องรอบรู้เรื่องต่างๆ ทั้งการเมือง สังคม อาชญากรรม บันเทิง และเศรษฐกิจ เพราะรายการลักษณะนี้ทุกประเด็นข่าวจะถูกหยิบยกมาพูดคุยในรายการ ผู้ดำเนินรายการควรตอบโต้แหล่งข่าวได้อย่างมีเหตุมีผล มีไหวพริบในการถาม ต้องถามแทนคนดูและได้คำตอบซึ่งคนดูรับรู้และเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน ไม่ใช่แค่ท่องสคริปต์คำถาม อีกทั้งรายการลักษณะนี้เป็นรายการสด ที่ต้องมีการพูดคุยกับแขกรับเชิญแบบสดๆ ในรายการ ตัวผู้ดำเนินรายการต้องมีไหวพริบ มีความแข็งแรงในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า รวมถึงการตั้งคำถามและการสื่ออารมณ์

สรุปได้ว่า ผู้ดำเนินรายการถือว่ามีความสำคัญกับรายการฮาร์ดทอล์คอย่างมาก ลำดับแรกที่ปฏิเสธไม่ได้คือเรื่องชื่อเสียง ทั้งยังต้องเป็นคนที่รอบรู้เท่าทันเรื่องราวข่าวสารในทุกๆ ด้าน เป็นคนที่อยากรู้ อยากสืบ อยากเจาะในประเด็นที่นำเสนอ มีความสงสัย สามารถถามแทนคนดูและถามแขกรับเชิญได้ ต้องมีทำการบ้านในเรื่องนั้นๆ มาก่อนการดำเนินรายการ อีกทั้งต้องมีไหวพริบการแก้ไขปัญหาและการตั้งคำถามแขกรับเชิญ ผู้ดำเนินรายการต้องรอบรู้เรื่องต่างๆ ทั้งการเมือง สังคม อาชญากรรม บันเทิง เศรษฐกิจ เพราะรายการลักษณะนี้ทุกประเด็นข่าวจะถูกหยิบยกมาพูดคุยในรายการ ผู้ดำเนินรายการควรตอบโต้แหล่งข่าวได้อย่างมีเหตุมีผล มีไหวพริบในการถาม ต้องมีอวัจนภาษา คือ สีหน้าท่าทางของผู้ดำเนินรายการที่ส่งให้แขกรับเชิญ เพราะทุกอย่างสามารถใช้แทนคำพูดได้เหมือนกัน รวมถึงการเล่าเรื่อง และสรุปเรื่องเก่ง เพราะบางทีคนดูอาจจะสรุปเรื่องไม่ทัน หรือไม่ได้ดูรายการตั้งแต่แรกเริ่ม ดังนั้นการจับใจความและการสรุปเรื่องราวก็จะสามารถดึงดูดความน่าสนใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดี

เนื้อหาหรือประเด็นข่าว

กลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินรายการ แสดงความคิดเห็นในด้านเนื้อหาหรือประเด็นข่าว โดยสรุปว่าประเด็นหรือเนื้อหาที่นำมาพูดคุยในรายการลักษณะนี้จะแตกต่างจากรายการข่าวโดยทั่วไป เพราะเป็นการเลือกประเด็นมาพูดคุยต้องเลือกประเด็นที่มีคนพูดถึงมากที่สุดในเวลานั้น โดยตัวรายการจะเป็นผู้นำเสนอซึ่งมุมมองที่หลากหลายของเนื้อหาหรือประเด็นข่าวที่นำมาพูดคุย การนำเสนอเนื้อหาหรือประเด็นข่าวยังเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกติดตาม ซึ่งหากการนำเสนอเนื้อหาหรือประเด็นที่ผู้คนไม่สนใจย่อมส่งผลผ่านทางเรตติ้งความนิยมของคนดูต่อรายการโดยตรง ฉะนั้นการกำหนดเนื้อหาและประเด็นข่าวจึงเป็นตัวกำหนดเรตติ้งของคนดูได้เป็นอย่างดี

กลุ่มตัวอย่างโปรดิวเซอร์ แสดงความคิดเห็นในด้านเนื้อหาหรือประเด็นข่าว โดยสรุปว่าเนื้อหาและประเด็นข่าวมีความสำคัญต่อรายการฮาร์ดทอล์คเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังเป็นรายการที่แตกต่างจากรายการข่าวโดยทั่วไป แม้ว่าประเด็นที่นำเสนอนั้นจะมีการนำเสนอไปแล้ว แต่หากนำมาพูดคุยในมุมมองที่แตกต่างย่อมส่งผลต่อการรับชมของผู้คนได้

กลุ่มตัวอย่างบรรณาธิการประจำรายการ แสดงความคิดเห็นในด้านเนื้อหาหรือประเด็นข่าว โดยสรุปว่าเนื้อหาและประเด็นที่ถูกหยิบยกมาพูดคุยในรายการฮาร์ดทอล์คต้องเป็นข่าวที่กำลังอยู่ในกระแส ผู้คนให้ความสนใจ ทั้งนี้การเลือกประเด็นสักประเด็น ต้องตีประเด็นให้แตกก่อนนำมาพูดคุยในรายการ รวมถึงก่อนจะเชิญแขกรับเชิญมาพูดคุย ต้องนำเสนอให้รอบด้านมากที่สุด อีกทั้งต้องมีคุณค่าของความเป็นข่าว ไม่ได้นำเสนอเพียงแค่ให้ได้มาซึ่งเรตติ้งของรายการเท่านั้น

สรุปได้ว่า ประเด็นและเนื้อหาถือว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญกับรายการฮาร์ดทอล์คเป็นอย่างมาก โดยประเด็นที่นำมาพูดคุยมักเป็นประเด็นที่สังคมให้ความสนใจ อยากรู้อยากหาคำตอบ ไม่ว่าจะเป็นทั้งในโซเชียลมีเดียหรือตามสื่อต่างๆ รวมถึงเนื้อหานั้นจะต้องเป็นเรื่องที่ประชาชนสามารถนำไปพูดหรือเล่าต่อได้ ดังนั้นการนำเสนอจะต้องเป็นการเจาะลึกหาคำตอบให้ได้มากกว่าข้อมูลที่ผู้คนในสังคมรู้อยู่แล้ว ต้องเป็นการเจาะลึกข่าวในมุมมองที่หลากหลาย การเลือกประเด็นใดประเด็นหนึ่งมานำเสนอจำเป็นต้องตีความของประเด็นให้แตก ก่อนจะหยิบยกมาพูดคุยในรายการ รวมถึงก่อนจะเชิญแขกรับเชิญมาพูดคุย อีกทั้งประเด็นหรือเนื้อหาที่โดนใจหรือตรงกับความต้องการรับรู้ของผู้คนในสังคมจะทำให้ผู้คนเลือกที่จะดูหรือไม่ดูรายการนั้นๆ ซึ่งการเลือกรับชมนี้จะสะท้อนผ่านมาทางสถิติและเรตติ้งความนิยมของคนดูรายการฮาร์ดทอล์ค ฉะนั้นการกำหนดเนื้อหาและประเด็น จึงเป็นตัวกำหนดเรตติ้งในวันนั้นได้เป็นอย่างดี และทำให้คนดูอยากดูรายการ อยากติดตามรายการในวันต่อๆ ไป

แขกรับเชิญ

กลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินรายการ แสดงความคิดเห็นในด้านแขกรับเชิญ โดยสรุปว่าแขกรับเชิญถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญ เนื่องจากแขกรับเชิญคือศูนย์กลางของรายการในลักษณะนี้ การเลือกแขกรับเชิญจึงจำเป็นต้องเลือกผู้ที่อยู่ในเรื่องราวนั้นๆ หรือผู้ที่มีความสำคัญรองลงมา หากในกรณีที่ผู้ที่มีความสำคัญที่สุดของเรื่องไม่สามารถเป็นแขกรับเชิญของรายการได้ หากแขกรับเชิญไม่สะดวกในการเดินทางมาที่สตูดิโอแต่ยินดีที่จะให้ข้อมูลกับรายการ ทีมงานสามารถลงพื้นที่เพื่อไปถ่ายทำในสถานที่ที่แขกรับเชิญสะดวกได้ แต่หากจำเป็นต้องได้ภาพหรือเสียงของคนในข่าวแต่แขกรับเชิญไม่สามารถมาร่วมรายการได้ก็สามารถใช้วิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ วิดีโอคอลแทนได้

กลุ่มตัวอย่างโปรดิวเซอร์ แสดงความคิดเห็นในด้านแขกรับเชิญ โดยสรุปว่าแขกรับเชิญมีความสำคัญกับรายการ ทั้งนี้ท่ามกลางการแข่งขันด้านเรตติ้งของรายการฮาร์ดทอล์คที่มีแทบทุกช่อง และเวลาการออกอากาศที่ไล่เลี่ยกัน การได้มาซึ่งแขกรับเชิญที่มีความสำคัญต่อเรื่องราวที่นำมาเสนอในรายการย่อมส่งผลต่อการรับชมของคนดูได้เป็นอย่างมาก แต่หากไม่สามารถเชิญแขกรับเชิญมาร่วมรายการได้ สามารถเชิญบุคคลที่มีความสำคัญรองลงมาของเรื่องนั้นๆ มาร่วมรายการแทนได้

กลุ่มตัวอย่างบรรณาธิการประจำรายการ แสดงความคิดเห็นในด้านแขกรับเชิญ โดยสรุปว่าแขกรับเชิญมีความสำคัญมากทั้งยังทำให้รายการมีความน่าสนใจ อีกทั้งในปัจจุบันรายการฮาร์ดทอล์คมีในเกือบทุกช่องดังนั้นจึงเกิดการแย่งตัวแขกรับเชิญเกิดขึ้น หากรายการไม่สามารถเชิญแขกรับเชิญที่เป็นบุคคลต้นเรื่องมาได้ก็สามารถเชิญผู้ที่มีสำคัญรองลงหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมรายการได้ หรือใช้วิธีการวิดีโอคอล หรือการพูดคุยทางโทรศัพท์ได้ ทั้งนี้แขกรับเชิญและเรื่องราวที่นำมาพูดคุยย่อมส่งผลต่อการรับชมรายการตามมาของผู้ชม

สรุปได้ว่า แขกรับเชิญ ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญกับรายการที่มีลักษณะเหมือนการเสวนาเป็นอย่างมาก แต่ปัจจุบันท่ามกลางการแข่งขันด้านเรตติ้งของรายการฮาร์ดทอล์คที่มีแทบทุกช่อง อีกทั้งเวลาออกอากาศที่ไล่เลี่ยกัน การกล่าวถึงกระแสสังคมที่กำลังเป็นที่พูดถึงนั้น รายการฮาร์ดทอล์คย่อมอยากได้แขกรับเชิญที่เป็นเจ้าของเรื่องหรือเป็นคนในข่าวนั้นมาเป็นตัวละครหลักในรายการ แต่หากว่ารายการไม่สามารถเชิญแหล่งข่าวคนสำคัญมาได้ ก็จำเป็นต้องมีการวางแผนว่าควรเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องคนใดมาร่วมรายการ อีกทั้งควรมองหาแขกรับเชิญที่อาจจะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงแต่อาจจะเคยผ่านประสบการณ์ในเรื่องราวเหล่านั้นมาก่อน หรืออาจจะเป็นคนที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ มาให้ข้อมูลในรายการได้ แขกรับเชิญบางคนพูดเก่ง พูดสนุก แต่กลับไม่มีสาระจึงไม่ควรเชิญมา เพราะจะทำให้เรื่องที่นำเสนอไม่น่าสนใจ และไม่ก่อให้เกิด

คุณค่าของข่าว อีกทั้งเสน่ห์ของรายการฮาร์ดทอล์คเสน่ห์ คือ การนำแขกรับเชิญมาพูดคุยในรายการ แต่หากมีความจำเป็นก็สามารถใช้การพูดคุยทางโทรศัพท์หรืออัดเทปสัมภาษณ์มาเปิดในรายการได้ แต่จะทำให้รายการขาดเสน่ห์ไม่น่าสนใจ กรณีที่แขกรับเชิญไม่สะดวกมาที่สตูดิโอแต่ยินดีที่จะให้ข้อมูลกับรายการ ทีมงานสามารถลงพื้นที่ถ่ายทำในสถานที่ที่แขกรับเชิญสะดวกในการให้ข้อมูลกับทีมงานได้เช่นเดียวกัน

ทีมงาน

กลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินรายการ แสดงความคิดเห็นในด้านทีมงาน โดยสรุปว่าทีมงานเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งเบื้องลึกเบื้องหลังของรายการ ดังนั้นทีมงานจึงต้องเป็นคนที่มีบุคคลเหมือนผู้ดำเนินรายการ คือ รู้ถึงประเด็นข่าวนั้นๆ มีการตรวจสอบรายละเอียดของข่าวในหลากหลายแง่มุม มีใจที่พร้อมรับฟังซึ่งข่าวสารหรือความคิดเห็น อดทนต่อความกดดันได้ดี แก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้เก่ง ทั้งนี้ทีมงานคือคนกลุ่มแรกที่ได้พูดคุยหรือติดต่อกับแขกรับเชิญหรือหลายๆ ฝ่าย ดังนั้นจึงถือว่าทีมงานคือส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของรายการฮาร์ดทอล์คนี้

กลุ่มตัวอย่างโปรดิวเซอร์ แสดงความคิดเห็นในด้านทีมงาน โดยสรุปว่าทีมงานเบื้องหลังเสมือนสารตั้งต้นของรายการฮาร์ดทอล์ค เนื่องจากทีมงานคือผู้ที่คิดประเด็น เป็นผู้ประสานงานกับส่วนงานต่างๆ ต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อให้การทำงานราบรื่น ต้องเป็นผู้ที่มีความไวต่อสถานการณ์ เข้าถึงแหล่งข่าวได้รวดเร็ว เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามถึงข้อมูลและข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินรายการที่ดี

กลุ่มตัวอย่างบรรณาธิการประจำรายการ แสดงความคิดเห็นในด้านทีมงาน โดยสรุปว่าทีมงานเบื้อหลังจำเป็นต้องรู้รายละเอียดของข่าว ทั้งต้องมีคุณสมบัติไม่ต่างจากนักข่าว ต้องมีความรับผิดชอบ มีการตื่นตัวต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น มีไหวพริบในการคิดประเด็น การหาแหล่งข่าว มีทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า อดทนต่อความกดดันได้ดี หรือการติดต่อและเชิญแขกรับเชิญ ทั้งนี้ต้องมีแนวคิดสอดคล้องกับผู้ดำเนินรายการ เพื่อให้การทำงานไปในทิศทางเดียวกัน

สรุปได้ว่า การทำรายการฮาร์ดทอล์คทีมงานถือว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญ เนื่องจากต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งเบื้องลึกเบื้องหลังของเนื้อหาที่จะนำเสนอ ต้องเป็นคนที่มีความหลงใหลใส่ใจในข่าวสูง ทั้งนี้ทีมงานต้องรับเป็นผู้ที่สามารถทนต่อความกดดันได้ดี ต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ ต้องไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค มีความคล่องแคล่วในตนเอง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เพราะปัจจุบันทีวีทุกช่องมีรายการฮาร์ดทอล์คจึงทำให้เกิดการแข่งขันสูง อีกทั้งทีมงานต้องเป็นคนที่คิดประเด็น ติดตามข่าว ประสานงานกับแหล่งข่าวหรือผู้ดำเนินรายการ และการเชิญแขกรับเชิญมาร่วมรายการ

รวมถึงการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ จึงถือว่าทีมงานนั้นมีความสำคัญเท่าๆ กับผู้ดำเนินรายการ เพราะจะส่งผลต่อการทำงานที่ราบรื่นและส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ของรายการโดยรวม

เทคนิคอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินรายการ แสดงความคิดเห็นในด้านเทคนิคอื่นๆ โดยสรุปว่าเทคนิคอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น ฉาก แสง สี เสียงหรือเทคนิคอื่นๆ ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญแทบทั้งหมด แต่ก็ไม่เท่ากับองค์ประกอบอื่นๆ ที่กล่าวมาแล้ว เนื่องจากองค์ประกอบเหล่านี้นั้นคือส่วนที่อยู่เบื้องหลัง ดังนั้นต้องไม่เป็นที่สนใจผู้ชมมากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ เช่นนั้นแล้วผู้ชมจะไม่สนใจเนื้อหาที่นำเสนอ แต่ทั้งนี้องค์ประกอบเหล่านี้ก็จำเป็นต้องทำให้ดีเพื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงบริบทต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการนำกราฟฟิกเข้ามาช่วยในการนำเสนอของรายการยังช่วยให้คนดูเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

กลุ่มตัวอย่างโปรดิวเซอร์ แสดงความคิดเห็นในด้านเทคนิคอื่นๆ โดยสรุปว่าฉาก แสง สี เสียง หรือเทคนิคต่างๆ มีความสำคัญต่อรายการ เพราะสิ่งเหล่านี้ทำให้รายการน่าใจ ทีมงานจึงต้องให้ความใส่ใจ หาไม่แล้วจะทำให้ผู้ดำเนินรายการเกิดความกังวล หรือภาพที่นำเสนอไม่น่าสนใจ อีกทั้งการนำภาพกราฟิกมาอธิบายลำดับเหตุการณ์จะทำให้คนดูเข้าใจง่ายขึ้น

กลุ่มตัวอย่างบรรณาธิการประจำรายการ แสดงความคิดเห็นในด้านเทคนิคอื่นๆ โดยสรุปว่าภาพ แสง สี เสียง และเทคนิคอื่นๆ มีความสำคัญต่อรายการ เพราะทำให้รายการน่าสนใจ กราฟฟิกภาพในจอยังทำให้รายการน่าดูน่าติดตามมากขึ้นด้วย ทั้งนี้องค์ประกอบเหล่านี้จะต้องไม่โดดเด่นเกินไปจนทำให้เนื้อหาหรือองค์ประกอบอื่นๆ เกิดความไม่น่าสนใจ ทั้งนี้การใช้กราฟฟิก หรืออินโฟกราฟฟิกเข้ามาช่วยสรุปยังทำให้เข้าใจเหตุการณ์ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้ชมบางคนไม่ได้ตามเรื่องนั้นมาตั้งแต่แรก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสื่อสารให้คนดูทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพเข้าใจในเรื่องราวที่นำเสนอได้ง่ายที่สุด ส่วนการใช้เทคโนโลยีมาช่วยทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมแสดงความเห็นต่างๆ ในรายการแต่ละประเด็นก็สำคัญ เพราะจะช่วยทำให้ผู้ชมมีความสนใจกับรายการได้มากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ภาพ แสง เสียง และเทคนิคอื่นๆ ถือเป็นส่วนที่ทำให้รายการทีวีมีความน่าสนใจ แต่ไม่เท่ากับองค์ประกอบอื่นๆ ที่กล่าวถึงข้างต้น แต่ก็เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของรายการในแต่ละช่อง ทั้งยังเป็นการสร้างอารมณ์ร่วมให้กับคนดู เพราะรายการฮาร์ดทอล์คเป็นรายการซักถามแขกรับเชิญหรือกล่าวถึงสถานการณ์บางอย่างอย่างมีเหตุมีผล ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับเนื้อหามากกว่า แต่วิธีการใช้กราฟิกก็มีความสำคัญในการช่วยให้การนำเสนอมี

ความน่าสนใจ เพราะเรื่องบางเรื่องมีรายละเอียดเยอะ การเล่าเรื่องอย่างเดียวอาจจะไม่เห็นภาพ ดังนั้น ต้องใช้กราฟฟิกหรืออินโฟกราฟฟิกเข้ามาช่วยในการสรุปเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งต้องอาศัยมุมกล้องเพื่อให้คนดู ได้เห็นถึงสีหน้า ท่าทาง แววตาของแขกรับเชิญและผู้ดำเนินรายการ เพราะหากไม่ใส่ใจรายละเอียดพวกนี้อาจจะทำให้ผู้ดำเนินรายการเกิดความกังวล หรือภาพหน้าจอออกมาไม่น่าสนใจ คนดูเกิดความเบื่อหน่าย

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การทำรายการ

ทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการ	$\bar{X}$	S.D.	**ระดับความพึงพอใจ**
ผู้ดำเนินรายการ			
ผู้ดำเนินรายการ	4.00	1.414	มาก
เนื้อหาหรือประเด็นข่าว	3.80	.837	มาก
แขกรับเชิญ	3.00	1.000	ปานกลาง
ทีมงาน	3.20	1.304	ปานกลาง
เทคนิคอื่นๆ	1.00	.000	น้อยที่สุด
	3.00	**.911**	**ปานกลาง**
โปรดิวเซอร์	4.00	.816	มาก
ผู้ดำเนินรายการ	4.25	.957	มากที่สุด
เนื้อหาหรือประเด็นข่าว	2.75	.957	ปานกลาง
แขกรับเชิญ	3.00	1.414	ปานกลาง
ทีมงาน	1.00	.000	น้อยที่สุด
เทคนิคอื่นๆ	4.00	.816	มาก
	3.00	**.829**	**ปานกลาง**
บรรณาธิการ			
ผู้ดำเนินรายการ	4.80	.447	มากที่สุด
เนื้อหาหรือประเด็นข่าว	3.80	.837	มาก
แขกรับเชิญ	2.80	.837	ปานกลาง
ทีมงาน	2.60	.894	ปานกลาง
เทคนิคอื่นๆ	1.00	.000	น้อยที่สุด
	3.00	**.603**	**ปานกลาง**

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
โดยรวม			
ผู้ดำเนินรายการ	4.29	.995	มากที่สุด
เนื้อหาหรือประเด็นข่าว	3.93	.825	มาก
แขกรับเชิญ	2.86	.864	ปานกลาง
ทีมงาน	2.93	1.141	ปานกลาง
เทคนิคอื่นๆ	1.00	.000	น้อยที่สุด
	3.002	**.766**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การทำรายการในแต่ละประเด็นของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน โดยกลุ่มผู้ดำเนินรายการให้คะแนนเฉลี่ยในประเด็นผู้ดำเนินรายการเท่ากับ 4.00 เนื้อหาหรือประเด็นข่าวเท่ากับ 3.80 แขกรับเชิญเท่ากับ 3.00 ทีมงานเท่ากับ 3.20 และเทคนิคอื่นๆ เท่ากับ 1.00 ทั้งนี้คะแนนโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินรายการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ระดับความพึงพอใจเท่ากับปานกลาง

ส่วนกลุ่มของโปรดิวเซอร์นั้นให้คะแนนเฉลี่ยในประเด็นผู้ดำเนินรายการเท่ากับ 4.00 เนื้อหาหรือประเด็นข่าวเท่ากับ 4.25 แขกรับเชิญเท่ากับ 2.75 ทีมงานเท่ากับ 3.00 และเทคนิคอื่นๆ เท่ากับ 1.00 ทั้งนี้คะแนนโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างโปรดิวเซอร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ระดับความพึงพอใจเท่ากับปานกลาง

กลุ่มบรรณาธิการให้คะแนนเฉลี่ยในประเด็นผู้ดำเนินรายการเท่ากับ 4.80 เนื้อหาหรือประเด็นข่าวเท่ากับ 3.80 แขกรับเชิญเท่ากับ 2.80 ทีมงานเท่ากับ 2.60 และเทคนิคอื่นๆ เท่ากับ 1.00 ทั้งนี้คะแนนโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างบรรณาธิการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ระดับความพึงพอใจเท่ากับปานกลาง

โดยรวมให้คะแนนเฉลี่ยในประเด็นผู้ดำเนินรายการเท่ากับ 4.29 เนื้อหาหรือประเด็นข่าวเท่ากับ 3.93 แขกรับเชิญเท่ากับ 2.86 ทีมงานเท่ากับ 2.93 และเทคนิคอื่นๆ เท่ากับ 1.00 ทั้งนี้คะแนนโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 ระดับความพึงพอใจเท่ากับปานกลาง

การวิจัยเชิงปริมาณ

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว
2. การเปิดรับชมรายการคุยข่าวของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อทัศนคติรายการคุยข่าว
3. ทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการ

เพื่อให้การนำเสนอ และการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวกยิ่งขึ้น จึงกำหนดสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่างๆ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	หมายถึง	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
t	หมายถึง	ค่าสถิตที่ใช้ในการพิจารณา (t – distribution)
F	หมายถึง	ค่าสถิตที่ใช้ในการพิจารณา (F – distribution)
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
Sig.	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
H_0	หมายถึง	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	หมายถึง	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
df	หมายถึง	ระดับความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	หมายถึง	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Freedom)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Square)
*	หมายถึง	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย โดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติผู้ชมรายการคุยข่าว

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการข่าว ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ

	ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	เพศ		
	เพศชาย	208	52.00
	เพศหญิง	192	48.00
2.	อายุ		
	ต่ำกว่า 20 ปี	8	2.00
	21 – 30 ปี	120	30.00
	31 – 40 ปี	156	39.00
	41 – 50 ปี	94	23.50

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

	ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	51 – 60 ปี	22	5.50
3.	การศึกษา		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	48	12.00
	ปริญญาตรี	240	60.00
	สูงกว่าปริญญาตรี	112	28.00
4.	อาชีพ		
	นักเรียน/นักศึกษา	33	8.30
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	53	13.30
	อาชีพส่วนตัว	91	22.80
	พนักงานบริษัท	207	51.80
	รับจ้าง	16	4.00
5.	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
	ต่ำกว่า 15,000 บาท	61	15.30
	15,001 – 25,000 บาท	97	24.30
	25,001 – 35,000 บาท	98	24.50
	35,001 – 45,000 บาท	83	20.80
	45,001 บาทขึ้นไป	61	15.30
6.	สถานภาพ		
	โสด	257	64.30
	สมรส	134	33.50
	หย่าร้าง	9	2.30
	รวม	**400**	**100.00**

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 208 คน (ร้อยละ 52.00) รองลงมาเป็นเพศหญิง 192 คน (ร้อยละ 48.00) ทั้งนี้ส่วนใหญ่มีอายุ 31 – 40 ปีมากที่สุด จำนวน 156 คน (ร้อยละ 39.00) โดยระดับการศึกษานั้นผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 240 คน (ร้อยละ 60.00) มีระดับการศึกษาสูงสุด คือ ระดับปริญญาตรี ส่วนอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่คือ พนักงานบริษัท

จำนวน 207 คน (ร้อยละ 51.80) ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 98 คน (ร้อยละ 24.50) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 257 คน (ร้อยละ 64.30) คือ สถานภาพโสด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยนำเสนอในรูปแบบความถี่ และร้อยละ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การเปิดรับชมทั่วไป		
การเปิดรับชมรายการคุยข่าว (ครั้งต่อสัปดาห์)		
1 วัน/สัปดาห์	38	9.50
2 – 3 วัน/สัปดาห์	115	28.80
4 – 6 วัน/สัปดาห์	85	21.30
ทุกวัน	149	37.30
แล้วแต่โอกาส	13	3.30
ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคุยข่าว		
น้อยกว่า 5 นาที	13	3.30
5 – 10 นาที	44	11.00
11 – 15 นาที	53	13.30
16 – 20 นาที	43	10.80
21 – 30 นาที	112	28.00
จนจบรายการ	135	33.80

ตารางที่ 4.3 **(ต่อ)**

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	**จำนวน (คน)**	**ร้อยละ**
ช่วงเวลาที่รับชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์		
06.00 – 09.00 น.	92	23.00
09.01 – 12.00 น.	19	4.80
12.01 – 15.00 น.	12	3.00
15.01 – 18.00 น.	30	7.50
18.01 – 21.00 น.	247	61.80
รับชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์		
น้อยกว่า 1 เดือน	29	7.30
น้อยกว่า 6 เดือน	33	8.30
6 เดือน – 1 ปี	49	12.30
1 – 2 ปี	39	9.80
มากกว่า 2 ปี	250	62.50
ลักษณะการรับชมรายการคุยข่าว		
ชมอย่างสนใจตลอดรายการโดยไม่เปลี่ยนช่อง	124	31.00
เปลี่ยนสลับไปสลับมากับรายการอื่นในช่องอื่น	160	40.00
เปิดรายการไว้เป็นเพื่อนในขณะที่ทำอย่างอื่น	92	23.00
ผู้อื่นเปิดรายการข่าวให้ชม จึงนั่งชมไปเรื่อยๆ	24	6.00
ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	**จำนวน (คน)**	**ร้อยละ**
เหตุผลที่ทำให้เปิดรับชมรายการคุยข่าว		
ผู้ดำเนินรายการ	64	16.00
แขกรับเชิญ	14	3.50
ประเด็นหรือเนื้อหาที่นำมาพูดคุย	291	72.80
รายการ	18	4.50
สถานีโทรทัศน์	13	3.30
รวม	**400**	**100.00**

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนกได้ดังนี้

การเปิดรับชมทั่วไป พบว่า ผู้ชมจำนวน 149 คน (ร้อยละ 37.30) เปิดรับชมรายการคุยข่าวทุกวัน ผู้ชมจำนวน 115 คน (ร้อยละ 28.80) ทั้งนี้ จำนวน 135 คน (ร้อยละ 33.80) รับชมรายการคุยข่าวจนจบรายการ ช่วงเวลาที่มีการเปิดรับชมรายการทางสถานีโทรทัศน์มากที่สุด คือ ช่วงเวลา 18.01 – 21.00 น. จำนวน 247 คน (ร้อยละ 61.80) ทั้งนี้ มีผู้ชมจำนวน 250 คน (ร้อยละ 62.50) รับชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์มาเป็นเวลามากกว่า 2 ปี โดยจำนวน 160 คน (ร้อยละ 40.00) จะเปลี่ยนสลับไปสลับมากับรายการอื่นในช่องอื่น ส่วนผู้ชมจำนวน 124 คน (ร้อยละ 31.00) รับชมรายการอย่างสนใจตลอดรายการโดยไม่เปลี่ยนช่อง

ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่แล้วเหตุผลที่ทำให้เปิดรับชมรายการคุยข่าวของผู้ชมจำนวน 291 คน (ร้อยละ 72.80) คือ ประเด็นหรือเนื้อหาที่นำมาพูดคุย ส่วนผู้ชมจำนวน 64 คน (ร้อยละ 16.00) นั้น คือ ผู้ดำเนินรายการ ผู้ชมจำนวน 18 คน (ร้อยละ 4.50) รับชมเนื่องจากตัวของรายการ ผู้ชมจำนวน 14 คน (ร้อยละ 3.50) รับชมเนื่องจากแขกรับเชิญ และผู้ชมอจำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.30) รับชมเนื่องจากสถานีโทรทัศน์

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมต่อรายการคุยข่าว

โดยนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ชมรายการคุยข่าวในด้านการเท่าทันต่อสถานการณ์

ทัศนคติต่อรายการของผู้ชมรายการคุยข่าว ในด้านการเท่าทันต่อสถานการณ์	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่ตกข่าว	4.33	0.664	มากที่สุด
2. ทำให้มีความรู้เพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน	4.20	0.771	มาก
3. นำข้อมูลที่ได้จากรายการไปพูดคุยกับผู้อื่น	4.07	0.775	มาก
ผลรวมด้านการเท่าทันต่อสถานการณ์	**4.20**	**0.730**	**มาก**

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการที่แตกต่างกัน ในด้านการเท่าทันต่อ

สถานการณ์ พบว่า ผลรวมในด้านการเท่าทันต่อสถานการณ์ของผู้ชมรายการคุยข่าวให้ระดับความคิดเห็นในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ผู้ชมรายการคุยข่าวให้ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ การได้รับข้อมูลข่าวสารรวดเร็ว ทำให้ไม่ตกข่าว มีความรู้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการนำข้อมูลที่ได้จากรายการไปพูดคุยกับผู้อื่น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33, 4.20 และ 4.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติผู้ชมรายการในด้าน Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส)

ทัศนคติต่อรายการคุยข่าว ในด้าน Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส)	$\bar{x}$	S.D.	**การแปลผล**
1. เป็นรายการที่นำประเด็นเด่นในสังคมมาพูดคุย	4.32	0.692	มากที่สุด
2. เป็นรายการที่ทำให้สังคมเกิดความตื่นตัว	4.33	0.694	มากที่สุด
3. ทำให้รายการมีความน่าสนใจมากขึ้น	4.21	0.705	มากที่สุด
ผลรวมด้าน Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส)	**4.29**	**0.697**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของทัศนคติผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน ในด้าน Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส) พบว่า ผลรวมในด้าน Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส) ของผู้ชมรายการคุยข่าวให้ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ผู้ชมรายการคุยข่าว ให้ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ การเป็นรายการที่ทำให้สังคมเกิดความตื่นตัว การนำประเด็นเด่นในสังคมมาพูดคุย จึงทำให้รายการมีความน่าสนใจมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33, 4.32 และ 4.21 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติผู้ชมรายการคุยข่าว ในด้านแนวทางการแก้ปัญหา

ทัศนคติของผู้ชมต่อรายการคุยข่าวที่ ในด้านแนวทางการแก้ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ช่วยคลี่คลายปัญหาให้กับแหล่งข่าวหรือแขกรับเชิญ	4.11	0.812	มาก
2. เป็นแนวทางที่ช่วยแก้ไขปัญหาสังคม	4.20	0.795	มาก
3. ทำให้มีส่วนร่วมในการช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ หลังจากรับชมรายการ	3.99	0.836	ปานกลาง
ผลรวมด้านแนวทางการแก้ปัญหา	**4.10**	**0.814**	**มาก**

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการ ในด้านแนวทางการแก้ปัญหา พบว่าผลรวมในด้านแนวทางการแก้ปัญหาของผู้ชมรายการคุยข่าวให้ระดับความคิดเห็นในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ผู้ชมรายการคุยข่าว ให้ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ การเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาสังคม ช่วยคลี่คลายปัญหาให้กับแหล่งข่าวหรือแขกรับเชิญ ทั้งยังทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่างๆ หลังจากรับชมรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20, 4.11 และ 3.99 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศคติผู้ชมรายการคุยข่าว ในด้านเนื้อหารายการคุยข่าว การเมือง อาชญากรรม กระแสโซเชียลมีเดีย สังคม และสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและปัญหาปากท้อง

ทัศนคติต่อรายการของผู้ชมรายการคุยข่าว ในด้านเนื้อหารายการคุยข่าว การเมือง อาชญากรรม กระแสโซเชียลมีเดีย สังคมและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและปัญหาปากท้อง	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ข่าวการเมือง			
1. เปิดโปงการทุจริตคอรัปชั่น	4.27	0.825	มากที่สุด
2. การใช้อำนาจภาครัฐโดยมิชอบ	4.25	0.873	มากที่สุด
3. กระบวนการประชาธิปไตยและความเสมอภาค	4.11	0.875	มาก
	4.21	**0.858**	**มากที่สุด**

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ทัศนคติต่อรายการของผู้ชมรายการคุยข่าว ในด้านเนื้อหารายการคุยข่าว การเมือง อาชญากรรม กระแสโซเชียลมีเดีย สังคมและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและปัญหาปากท้อง	$\bar{X}$	S.D.	**การแปลผล**
ข่าวอาชญากรรม			
1. สืบสวนสอบสวนคดี	4.33	0.758	มากที่สุด
2. การเรียกร้องขอความเป็นธรรม	4.37	0.745	มากที่สุด
3. อาชญากรรมข้ามชาติและภัยคุกคามทางเทคโนโลยี	4.16	0.777	มาก
	4.29	**0.760**	**มากที่สุด**
ข่าวจากกระแสโซเชียลมีเดีย			
1. เป็นเรื่องราวที่ควรนำมาพูดคุยในรายการเพื่อคลี่คลายความสงสัย หาข้อเท็จจริง และขยายประเด็นต่อ	4.29	0.719	มากที่สุด
2. บางเรื่องฉาบฉวย สร้างเรตติ้งให้รายการแต่ไม่มีคุณค่าข่าว และไม่ควรนำมาออกอากาศ	4.22	0.827	มากที่สุด
3. เป็นช่องทางสำคัญที่จะทำให้ได้ประเด็นข่าวในการให้ความช่วยเหลือประชาชน เนื่องจากเข้าไม่ถึงสื่อหลัก	4.24	0.718	มากที่สุด
ข่าวสังคมและสิ่งแวดล้อม			
1. ผลกระทบจากนโยบายภาครัฐและการปกครองท้องถิ่น	4.23	0.795	มากที่สุด
2. ผลกระทบจากภาคเอกชน เช่น โรงงานอุตสาหกรรม	4.25	0.828	มากที่สุด
3. การบุกรุกพื้นที่สงวน	4.23	0.804	มากที่สุด
ข่าวเศรษฐกิจและปัญหาปากท้อง			
1. ปัญหาค่าครองชีพสูง เครื่องอุปโภค บริโภคขึ้นราคา	4.26	0.777	มากที่สุด
2. การลงทุนด้านระบบขนส่งภายในประเทศ	4.17	0.829	มาก
3. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากต่างประเทศ เช่น น้ำมันขึ้นราคา ค่าเงินบาทแข็งค่า ราคาทองตกต่ำ	4.11	0.820	มาก
	4.18	**0.809**	**มาก**
ผลรวมด้านเนื้อหารายการคุยข่าว การเมือง อาชญากรรม กระแสโซเชียลมีเดีย สังคมและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและปัญหาปากท้อง	**4.23**	**0.798**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการที่แตกต่างกัน ในด้านเนื้อหารายการคุยข่าว การเมือง อาชญากรรม กระแสโซเชียลมีเดีย สังคมและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและปัญหาปากท้อง พบว่าผลรวมในด้านเนื้อหารายการคุยข่าว การเมือง อาชญากรรม กระแสโซเชียลมีเดีย สังคมและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและปัญหาปากท้องของผู้ชมรายการคุยข่าวให้ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ผู้ชมรายการคุยข่าว ให้ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ ข่าวอาชญากรรม ข่าวกระแสโซเชียลมีเดีย ข่าวสังคมและสิ่งแวดล้อม ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจและปัญหาปากท้อง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29, 4.24, 4.24, 4.21 และ 4.18 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่มีผลต่อกลยุทธ์การทำรายการ

โดยนำเสนอในรูปแบบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการ

ทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่มีผลต่อกลยุทธ์การทำรายการ	$\bar{x}$	S.D.	**การแปลผลทัศนคติ**
ผู้ดำเนินรายการ			
1. เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง	3.87	0.782	มาก
2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านข่าวโดยตรง	4.34	0.732	มากที่สุด
3. เป็นผู้ที่มีการตั้งคำถามเฉียบคม กระชับ	4.42	0.686	มากที่สุด
4. เป็นผู้ที่มีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือ	4.31	0.701	มากที่สุด
5. เป็นผู้ที่ไม่ชี้นำความคิดเห็นหรือตัดสินผิดถูก	4.27	0.781	มากที่สุด
	4.24	**0.736**	**มากที่สุด**
เนื้อหาหรือประเด็นข่าว			
1. เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม	4.50	0.672	มากที่สุด
2. มีเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัว	4.49	0.694	มากที่สุด
3. มีเนื้อหาที่อยู่ในกระแสสังคม	4.41	0.688	มากที่สุด
4. ช่วยคลี่คลายปัญหา หรือหาทางออกให้แขกรับเชิญหรือสังคม	4.27	0.788	มากที่สุด

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่มีผลต่อกลยุทธ์การทำรายการ	$\bar{x}$	S.D.	**การแปลผลทัศนคติ**
	4.24	**0.711**	**มากที่สุด**
แขกรับเชิญ			
1. เป็นบุคคลในข่าว	3.80	1.053	มาก
2. เป็นบุคคลดังเกี่ยวข้องกับข่าวและแหล่งข่าว	4.32	0.756	มากที่สุด
3. เป็นคู่ขัดแย้งในประเด็นข่าว	4.24	0.779	มากที่สุด
4. มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ	4.25	0.794	มากที่สุด
5. ไม่เคยออกรายการไหนมาก่อน	4.18	0.763	มาก
	4.16	**0.829**	**มาก**
ทีมงาน			
1. ทีมงานต้องมีประสบการณ์ข่าวสูง	3.65	0.978	มาก
2. เปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่เข้ามีส่วนร่วมกับรายการ	4.29	0.711	มากที่สุด
3. ทีมงานมีความสำคัญในการกำหนดประเด็นในการพูดคุยในรายการ	4.31	0.711	มากที่สุด
4. ทีมงานมีความสำคัญกับการตั้งคำถาม	4.25	0.685	มากที่สุด
5. ทีมงานมีส่วนสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าทั้งกับรายการ และแหล่งข่าว เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบหลังออกอากาศ	4.23	0.724	มากที่สุด
	4.15	**0.762**	**มาก**
เทคนิคอื่น ๆ			
1. ฉาก แสง สี เสียง	4.30	0.707	มากที่สุด
2. ภาพกราฟิกประกอบรายการ	3.77	0.822	มาก
3. ภาพข่าวที่เกี่ยวข้องประกอบรายการ	4.03	0.821	มาก
4. ความคมชัดของภาพและหน้าจอทีวี	4.18	0.819	มาก
5. ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับรายการ เช่น การนำข้อความที่ผู้ชมคิดเห็นผ่านโซเชียลมีเดียมาขึ้นบนหน้าจอ เป็นต้น	4.11	0.805	มาก

ตารางที่ 4.8 **(ต่อ)**

ทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่มีผลต่อกลยุทธ์การทำรายการ	$\bar{x}$	S.D.	**การแปลผลทัศนคติ**
	4.08	0.795	**มาก**
ผลรวมของทัศนคติ	4.17	0.767	**มาก**

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ของทัศนคติต่อต่อรายการคุยข่าวที่มีผลกลยุทธ์การทำรายการ พบว่าโดยรวมผู้ชมรายการคุยข่าวให้ระดับความคิดเห็นในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และเมื่อพิจารณารายหัวข้อพบว่า

ผู้ชมรายการคุยข่าว ให้ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด เท่ากันสองตัวแปรเป็นอันแรก คือ ผู้ดำเนินรายการ เนื้อหาหรือประเด็นข่าว และ แขกรับเชิญ ทีมงาน และเทคนิคอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24, 4.24, 4.16, 4.15 และ 4.08 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 **การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน**

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกัน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ประกอบด้วย เพศ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติ Independent t – test ส่วนอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติ One – Way ANOVA (One – Way Analysis of Variance)

เพศ

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันจะมีการเปิดรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม โดยที่สุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มอย่างเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t – test) โดยระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Probability (P – value) หรือ Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า Leven's test for Equality of Variances ค่า sig. ของเพศที่แตกต่างกันต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่าเท่ากับ .403 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้น จะใช้ค่า t-test กรณี Equal Variances assumed ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การทดสอบความแตกต่างของเพศต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

การเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Leven's test for Equality of Variances							
	F.	Sig	**เพศ**	$\bar{x}$	S.D.	t	df	Sig. (2 – tailed)
ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยรวม								
Equal Variances	.105	.746	ชาย	3.7988	.55766	.837	398	.403
assumed			หญิง	3.7515	.57129			

จากตารางที่ 4.9 แสดงการทดสอบความแตกต่างของเพศต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของเพศต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .4.03 ซึ่งมากกว่า .05 หมายความว่าการทดสอบนั้น ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หรือก็คือ ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันจะมีการเปิดรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อายุ

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐานจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ถ้าพบความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย

F – test และถ้าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อ Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะต้องนำไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) กรณีที่ค่าความแปรปรวนเท่ากัน และใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.10 การทดสอบความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

ความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยรวม	1.459	4	395	.214

จากตารางที่ 4.10 แสดงการทดสอบความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่า Sig. เท่ากับ .214 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้วิธีทดสอบแบบ F – test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การทดสอบความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมต่อรายการคุยข่าว

กระบวนการตอบสนอง	**แหล่งความแปรปรวน**	df	SS	MS	F	Sig.
อายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	ระหว่างกลุ่ม	4	4.922	1.231	3.984**	.004
	ภายในกลุ่ม	395	122.010	.309		
	รวม	399	126.932			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.11 แสดงการทดสอบความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุแตกต่างกันมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน แสดงผลดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่า 20 ปี	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 20 ปี	4.46	-	.49583*	.41484*	.25836	.56818*
			(.015)	(.040)	(.208)	(.014)
21 – 30 ปี	3.86		-	-.08100	-.23747**	.07253
				(.231)	(.022)	(.575)
31 – 40 ปี	4.05			-	-.15648*	.15335
					(.032)	(.226)
41 – 50 ปี	4.30				-	.30982*
						(.019)
51 – 60 ปี	4.01					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี กับอายุ 21 – 30 ปี มีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 21 – 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุต่ำกว่า 20 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวมากกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 21 – 30 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .49583

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี กับอายุ 31 – 40 ปี มีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .040 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 31 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุต่ำกว่า 20 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวมากกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 31 – 40 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .41484

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี กับอายุ 51 – 60 ปี มีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุต่ำกว่า 20 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวมากกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 51 – 60 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .56818

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 21 – 30 ปีกับอายุ 41 – 50 ปี มีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุ 21 – 30 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23747

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 31 – 40 ปีกับอายุ 41 – 50 ปี มีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .032 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุ 31 – 40 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .15648

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปีกับอายุ 51 – 60 ปี มีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .019 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุ 41 – 50 ปี มีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวมากกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 51 – 60 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .30982 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

ระดับการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 1.3 ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมช่องดิจิทัลทีวีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมช่องดิจิทัลทีวีที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐานจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ถ้าพบความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย F – test และถ้าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อ Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะต้องนำไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) กรณีที่ค่าความแปรปรวนเท่ากัน และใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.13 การทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

ความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยรวม	.421	2	397	.663

จากตารางที่ 4.13 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .663 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้วิธีทดสอบแบบ F – test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐาน

ข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมต่อรายการคุยข่าว

กระบวนการตอบสนอง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	ระหว่างกลุ่ม	2	1.181	.591	1.865	.156
	ภายในกลุ่ม	397	125.751	.317		
	รวม	399	126.932			

จากตารางที่ 4.14 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .156 ซึ่งมากกว่า .05 หมายความว่าการทดสอบนั้น ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หรือก็คือ ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมช่องดิจิทัลทีวีไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน แสดงผลดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.83	-	.10000	-.01509
			(.262)	(.877)
ปริญญาตรี	3.73		-	-.11509
				(.075)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.85			-

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุย

ข่าวนั้นไม่มีคู่ใดพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวจึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หรือก็คือ ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมช่องดิจิทัลทีวีไม่แตกต่างกัน

อาชีพ

สมมติฐานข้อที่ 1.4 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐานจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ถ้าพบความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย F – test และถ้าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อ Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะต้องนำไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) กรณีที่ค่าความแปรปรวนเท่ากัน และใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.16 การทดสอบความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

ความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยรวม	.725	4	395	.575

จากตารางที่ 4.16 แสดงการทดสอบความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .575 ซึ่งมี

ค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้วิธีทดสอบแบบ F – test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงตามตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 การทดสอบความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมต่อรายการคุยข่าว

กระบวนการตอบสนอง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
อาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	ระหว่างกลุ่ม	4	.242	.060	.189	.994
	ภายในกลุ่ม	395	126.690	.321		
	รวม	399	126.932			

จากตารางที่ 4.17 แสดงการทดสอบความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่าความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .994 ซึ่งมากกว่า .05 หมายความว่าการทดสอบนั้น ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หรือก็คือ ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน แสดงผลดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

อาชีพ	$\bar{X}$	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	อาชีพส่วนตัว	พนักงานบริษัท	รับจ้าง
นักเรียน/นักศึกษา	3.85	-	.09646	.09181	.07036	.05831
			(.443)	(.425)	(.508)	(.736)
ข้าราชการ/	3.75		-	-.00465	-.02610	-.03816
รัฐวิสาหกิจ				(.962)	(.765)	(.813)
อาชีพส่วนตัว	3.76			-	-.02145	-.03351
					(.762)	(.827)
พนักงานบริษัท	3.78				-	-.01206
						(.935)
รับจ้าง	3.79					-

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่าความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวนั้นไม่มีคู่ใดพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวจึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หรือก็คือ ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 1.5 ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐานจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ถ้าพบความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย

F – test และถ้าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อ Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะต้องนำไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) กรณีที่ค่าความแปรปรวนเท่ากัน และใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.19 การทดสอบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อการรับชมรายการคุยข่าว

ความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยรวม	3.162	4	395	.014*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 แสดงการทดสอบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวมีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถานภาพ

สมมติฐานข้อที่ 1.6 ผู้ชมที่มีสถานภาพแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีสถานภาพแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีสถานภาพแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐานจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อระดับ

นัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ถ้าพบความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย F – test และถ้าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อ Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะต้องนำไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) กรณีที่ค่าความแปรปรวนเท่ากัน และใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.20 การทดสอบความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

ความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยรวม	1.722	2	397	.180

จากตารางที่ 4.20 แสดงการทดสอบความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .180 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้วิธีทดสอบแบบ F – test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงตามตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การทดสอบความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมต่อรายการคุยข่าว

กระบวนการตอบสนอง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
สถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	ระหว่างกลุ่ม	2	.418	.209	.656	.519
	ภายในกลุ่ม	397	126.514	.319		
	รวม	399	126.932			

จากตารางที่ 4.21 แสดงการทดสอบความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .519 ซึ่งมากกว่า .05 หมายความว่าการทดสอบนั้น ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หรือก็คือ ผู้ชมที่มีสถานภาพแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน แสดงผลดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

สถานภาพ	$\bar{X}$	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด	3.78	-	.02374	-.19659
			(.693)	(.305)
สมรส	3.76		-	-.22033
				(.258)
หย่าร้าง	3.98			-

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวนั้นไม่มีคู่ใดพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าวจึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หรือก็คือ ผู้ชมที่มีสถานภาพแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานที่ 2 ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการที่แตกต่างกัน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ประกอบด้วย เพศ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติ Independent t – test ส่วนอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติ One – Way ANOVA (One – Way Analysis of Variance)

เพศ

สมมติฐานข้อที่ 2.1 ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม โดยที่สุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มอย่างเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t – test) โดยระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Probability (P – value) หรือ Sig (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า Leven's test for Equality of Variances ค่า Sig ของเพศที่แตกต่างกันต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว มีค่าเท่ากับ .168 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้น จะใช้ค่า t-test กรณี Equal Variances assumed ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 การทดสอบความแตกต่างของเพศต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

การเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Leven's test for Equality of Variances							
	F.	Sig	**เพศ**	$\bar{x}$	S.D.	t	df	Sig. (2 – tailed)
ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยรวม								
Equal Variances	1.185	.277	ชาย	4.0889	.53177	1.382	398	0.168
assumed			หญิง	4.0173	.50287			

จากตารางที่ 4.23 แสดงการทดสอบความแตกต่างของเพศต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่าความแตกต่างของเพศต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .168 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือผลการทดสอบนี้ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้ชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่ไม่แตกต่างกัน

อายุ

สมมติฐานข้อที่ 2.2 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐานจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ถ้าพบความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย F – test และถ้าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อ Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะต้องนำไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) กรณีที่ค่าความแปรปรวนเท่ากัน และใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.24 การทดสอบความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

ความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความแตกต่างของอายุต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยรวม	3.137	4	395	.15

จากตารางที่ 4.24 แสดงการทดสอบความแตกต่างของอายุต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของอายุต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .15 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความแตกต่างของอายุต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าวมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้วิธีทดสอบแบบ F – test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงตามตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 การทดสอบความแตกต่างของอายุต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

กระบวนการตอบสนอง	**แหล่งความแปรปรวน**	df	SS	MS	F	Sig.
อายุต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว	ระหว่างกลุ่ม	4	11.535	2.884	11.888**	.000
	ภายในกลุ่ม	395	95.814	0.243		
	รวม	399	107.348			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.25 แสดงการทดสอบความแตกต่างของอายุต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า อายุต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน แสดงผลดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของอายุต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่า 20 ปี	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 20 ปี	4.46	-	.60614**	.41827*	.16762	.45305*
			(.001)	(.020)	(.356)	(.026)
21 – 30 ปี	3.86		-	-.18787**	-.43852**	-.15309
				(.002	(.000)	(.181)
31 – 40 ปี	4.05			-	-.25065**	.03478
					(.000)	(.757)
41 – 50 ปี	4.30				-	.28543*
						(.015)
51 – 60 ปี	4.01					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของอายุต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี กับอายุ 21 – 30 ปี มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 21 – 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมากกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 21 – 30 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .60614

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี กับอายุ 31 – 40 ปี มีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 31 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมากกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 31 – 40 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .41827

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี กับอายุ 51 – 60 ปี มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .026 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุต่ำกว่า 20 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมากกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 51 – 60 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .45305

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 21 – 30 ปี กับอายุ 31 – 40 ปี มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 31 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุ 21 – 30 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 31 – 40 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .18787

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 21 – 30 ปี กับอายุ 41 – 50 ปี มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุ 21 – 30 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .43852

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 31 – 40 ปี กับอายุ 41 – 50 ปี มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุ 31 – 40 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .25065

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี กับอายุ 51 – 60 ปี มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่อายุ 41 – 50 ปี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมากกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีอายุ 51 – 60 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .28543 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

ระดับการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 2.3ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกันแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐานจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ถ้าพบความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย F – test และถ้าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อ Sig (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะต้องนำไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) กรณีที่ค่าความแปรปรวนเท่ากัน และใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.27 การทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

ความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยรวม	.205	2	397	.815

จากตารางที่ 4.27 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .815 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าวมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้วิธีทดสอบแบบ F – test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงตามตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 การทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

กระบวนการตอบสนอง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระดับการศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.823	.912	3.429*	.033
ทัศนคติที่มีต่อรายการ	ภายในกลุ่ม	397	105.525	.266		
คุยข่าว	รวม	399	107.348			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับการศึกษาต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ระดับการศึกษาต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .033 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน แสดงผลดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับการศึกษาต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.07	-	.06919	-.08459
			(.397)	(.342)
ปริญญาตรี	4.00		-	-.15378**
				(.009)
สูงกว่าปริญญาตรี	4.16			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับการศึกษาต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี กับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .15378 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

อาชีพ

สมมติฐานข้อที่ 2.4 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐานจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ถ้าพบความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย F – test และถ้าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อ Sig (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะต้องนำไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) กรณีที่ค่าความแปรปรวนเท่ากัน และใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.30 การทดสอบความแตกต่างของอาชีพต่อทัศนคติที่มีต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

ความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความแตกต่างของอาชีพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยรวม	1.009	4	395	.403

จากตารางที่ 4.30 แสดงการทดสอบความแตกต่างของอาชีพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของอาชีพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .403 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความแตกต่างของ

อาชีพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าวมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้วิธีทดสอบแบบ F – test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงตามตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 การทดสอบความแตกต่างของอาชีพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

กระบวนการตอบสนอง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
อาชีพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว	ระหว่างกลุ่ม	4	.484	.121	.448	.774
	ภายในกลุ่ม	395	106.864	.271		
	รวม	399	107.348			

จากตารางที่ 4.31 แสดงการทดสอบความแตกต่างของอาชีพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของอาชีพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .774 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือผลการทดสอบนี้ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพของผู้ชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่ไม่แตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 2.5 ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐานจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ถ้าพบความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย

F – test และถ้าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อ Sig (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะต้องนำไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) กรณีที่ค่าความแปรปรวนเท่ากัน และใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.32 การทดสอบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

ความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยรวม	1.859	4	395	.117

จากตารางที่ 4.32 แสดงการทดสอบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .117 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าวมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้วิธีทดสอบแบบ F – test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงตามตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 การทดสอบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

กระบวนการตอบสนอง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว	ระหว่างกลุ่ม	4	7.411	1.853	7.323**	.000
	ภายในกลุ่ม	395	99.938	.253		
	รวม	399	107.348			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.33 แสดงการทดสอบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน แสดงผลดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 – 25,000 บาท	25,001 – 35,000 บาท	35,001 – 45,000 บาท	45,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.04	-	.13434	.06648	-.23093**	-.12338
			(.103)	(.418)	(.007)	(.176)
15,001–25,000 บาท	3.90		-	-.06786	-.36526**	-.25772**
				(.347)	(.000)	(.002)
25,001–35,000 บาท	3.97			-	-.29740**	-.18986*
					(.000)	(.021)

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

35,001–45,000 บาท	4.27	-	.10754 (.206)
45,001 บาทขึ้นไป	4.16		-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับรายได้ 35,001 – 45,000 บาท มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 35,001 – 45,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 35,001 – 45,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23093

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 15,001 – 25,000 บาท กับรายได้ 35,001 – 45,000 บาท มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 15,001 – 25,000 บาท มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 35,001 – 45,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 15,001 – 25,000 บาท มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 35,001 – 45,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36526

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 15,001 – 25,000 บาท กับรายได้ 45,001 บาทขึ้นไป มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 15,001 – 25,000 บาท มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 45,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 15,001 – 25,000 บาท มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 45,001 บาทขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .25772

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 25,001 – 35,000 บาท กับรายได้ 35,001 – 45,000 บาท มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 25,001 – 35,000 บาท มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้

35,001 – 45,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 25,001 – 35,000 บาท มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 35,001 – 45,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .29740

ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 25,001 – 35,000 บาท กับรายได้ 45,001 บาทขึ้นไป มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นหมายถึงว่า ผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 25,001 – 35,000 บาท มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกันกับผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 45,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 25,001 – 35,000 บาท มีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวน้อยกว่าผู้ชมรายการคุยข่าวที่มีรายได้ 45,001 บาทขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .18986 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

สถานภาพ

สมมติฐานข้อที่ 2.6 ผู้ชมที่มีสถานภาพแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ผู้ชมที่มีสถานภาพแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ชมที่มีสถานภาพแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐานจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances ถ้าพบความแปรปรวนเท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย F – test และถ้าความแปรปรวนไม่เท่ากันทุกกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อ Sig (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกัน จะต้องนำไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) กรณีที่ค่าความแปรปรวนเท่ากัน และใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.35 การทดสอบความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว

ความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ความแตกต่างของสถานภาพต่อการเปิดรับชมรายการคุยข่าว โดยรวม	.189	2	397	.828

จากตารางที่ 4.35 แสดงการทดสอบความแตกต่างของสถานภาพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของสถานภาพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig เท่ากับ .828 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความแตกต่างของสถานภาพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าวมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้วิธีทดสอบแบบ F – test และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig (2 – tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงตามตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 การทดสอบความแตกต่างของสถานภาพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว

กระบวนการตอบสนอง	**แหล่งความแปรปรวน**	df	SS	MS	F	Sig.
สถานภาพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว	ระหว่างกลุ่ม	2	.680	.340	1.265	.283
	ภายในกลุ่ม	397	106.668	.269		
	รวม	399	107.348			

จากตารางที่ 4.36 แสดงการทดสอบความแตกต่างของสถานภาพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว พบว่า ความแตกต่างของสถานภาพต่อทัศนคติที่มีต่อรายการคุยข่าว มีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .283 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือผลการทดสอบนี้ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพของผู้ชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อรายการคุยข่าวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทัศนคติต่อรายการคุยข่าวไม่มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการ

H_1 : ทัศนคติต่อรายการคุยข่าวมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียรสัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง ถ้ามีค่า Sig (2 – tailed) น้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อรายการคุยข่าวกับกลยุทธ์การทำรายการ

ทัศนคติต่อรายการคุยข่าว	ระดับความสัมพันธ์	กลยุทธ์การทำรายการ
การเท่าทันต่อเหตุการณ์	R	.643**
	Sig. (2 – tailed)	(.000)
	ระดับความสัมพันธ์	สูง
Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส)	R	.633**
	Sig. (2 – tailed)	(.000)
	ระดับความสัมพันธ์	สูง
แนวทางการแก้ปัญหา	R	.593**
	Sig. (2 – tailed)	(.000)
	ระดับความสัมพันธ์	สูง
เนื้อหาข่าวการเมือง	R	.581**
	Sig. (2 – tailed)	(.000)
	ระดับความสัมพันธ์	สูง
เนื้อหาข่าวอาชญากรรม	R	.615**
	Sig. (2 – tailed)	(.000)
	ระดับความสัมพันธ์	สูง

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ทัศนคติต่อรายการคุยข่าว	ระดับความสัมพันธ์	กลยุทธ์การทำรายการ
เนื้อหาข่าวจากกระแสโซเชียลมีเดีย	R	.605**
	Sig. (2 – tailed)	(.000)
	ระดับความสัมพันธ์	สูง
เนื้อหาข่าวสังคมและสิ่งแวดล้อม	R	.591**
	Sig. (2 – tailed)	(.000)
	ระดับความสัมพันธ์	สูง
เนื้อหาข่าวเศรษฐกิจและปัญหาปากท้อง	R	.595**
	Sig. (2 – tailed)	(.000)
	ระดับความสัมพันธ์	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4. 37 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อรายการคุยข่าวกับกลยุทธ์การทำรายการ ในหัวข้อการเท่าทันต่อเหตุการณ์ กับกลยุทธ์การทำรายการ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการเท่าทันเหตุการณ์โดยรวม ซึ่งมีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึง การปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการเท่าทันเหตุการณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .643 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันด้วยระดับสูง กล่าวคือ หากผู้ชมรายการคุยข่าวมีทัศนคติเกี่ยวกับการเท่าทันเหตุการณ์เพิ่มขึ้นจะทำให้กลยุทธ์การทำรายการเพิ่มขึ้นในระดับสูง

Talk Of The Town (ประเด็นที่กระแส) กับกลยุทธ์การทำรายการ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับ Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส) โดยรวม ซึ่งมีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึง การปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับ Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส) โดยรวมมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .633 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันด้วยระดับสูง กล่าวคือ หากผู้ชมรายการคุยข่าวมีทัศนคติเกี่ยวกับ Talk Of The Town (ประเด็นที่เป็นกระแส) เพิ่มขึ้นจะทำให้กลยุทธ์การทำรายการเพิ่มขึ้นในระดับสูง

แนวทางการแก้ปัญหา กับกลยุทธ์การทำรายการ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาโดยรวม ซึ่งมีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึง การปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาโดยรวมมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .593 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันด้วยระดับสูง กล่าวคือ หากผู้ชมรายการคุยข่าวมีทัศนคติเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้นจะทำให้กลยุทธ์การทำรายการเพิ่มขึ้นในระดับสูง

เนื้อหารายการคุยข่าว

ข่าวการเมือง กับกลยุทธ์การทำรายการ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับข่าวการเมืองโดยรวม ซึ่งมีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึง การปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับข่าวการเมืองโดยรวมมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .581 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันด้วยระดับสูง กล่าวคือ หากผู้ชมรายการคุยข่าวมีทัศนคติเกี่ยวกับข่าวการเมืองเพิ่มขึ้นจะทำให้กลยุทธ์การทำรายการเพิ่มขึ้นในระดับสูง

ข่าวอาชญากรรม กับกลยุทธ์การทำรายการ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรมโดยรวม ซึ่งมีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึง การปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรมโดยรวมมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .615 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันด้วยระดับสูง กล่าวคือ หากผู้ชมรายการคุยข่าวมีทัศนคติเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรมเพิ่มขึ้นจะทำให้กลยุทธ์การทำรายการเพิ่มขึ้นในระดับสูง

ข่าวจากโซเชียลมีเดีย กับกลยุทธ์การทำรายการ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับข่าวจากโซเชียลมีเดียโดยรวม ซึ่งมีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึง การปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับข่าวจากโซเชียลมีเดียโดยรวมมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .605 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันด้วยระดับสูง กล่าวคือ หากผู้ชมรายการคุยข่าวมีทัศนคติเกี่ยวกับข่าวจากโซเชียลมีเดียเพิ่มขึ้นจะทำให้กลยุทธ์การทำรายการเพิ่มขึ้นในระดับสูง

ข่าวสังคมและสิ่งแวดล้อม กับกลยุทธ์การทำรายการ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับข่าวสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยรวม ซึ่งมีค่า Sig (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึง การปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับข่าวสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยรวมมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .591 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันด้วยระดับสูง กล่าวคือ หากผู้ชมรายการคุยข่าวมีทัศนคติเกี่ยวกับข่าวสังคมและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นจะทำให้กลยุทธ์การทำรายการเพิ่มขึ้นในระดับสูง

ข่าวเศรษฐกิจและปัญหาปากท้อง กับกลยุทธ์การทำรายการ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับข่าวเศรษฐกิจและปัญหาปากท้องโดยรวม ซึ่งมีค่า Sig. (2 – tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นหมายถึง การปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับข่าวเศรษฐกิจและปัญหาปากท้องโดยรวมมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การทำรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .595 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันด้วยระดับสูง กล่าวคือ หากผู้ชมรายการคุยข่าวมีทัศนคติเกี่ยวกับข่าวเศรษฐกิจและปัญหาปากท้องเพิ่มขึ้นจะทำให้กลยุทธ์การทำรายการเพิ่มขึ้นในระดับสูง